

פרק לו

[פרשת וישב] א וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ
מְגוּרַי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: ב אֵלֶּה |
תְּלֻדֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שִׁבְע־עֶשְׂרֵה
שָׁנָה הָלָה רְעָה אֶת־אָחִיו בְּצֹאן וְהוּא
נָעַר אֶת־בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי
אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דְּבַתָּם רְעָה
אֶל־אֲבִיהֶם: ג וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת־יוֹסֵף
מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בֶן־זִקְנִים הוּא לוֹ וַעֲשֵׂה
לוֹ כְּתוּבַת פְּסִים: ד וַיֵּרְאוּ אָחִיו כִּי־אֵתּוֹ
אֶהָב אֲבִיהֶם מִכָּל־אָחִיו וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ
וְלֹא יָכְלוּ דַבְּרוֹ לְשָׁלֵם: ה וַיַּחֲלֵם יוֹסֵף
חֲלוֹם וַיַּגִּד לְאָחִיו וַיֹּסֶפּוּ עוֹד שְׁנָא
אֹתוֹ: ו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמְעוּ־נָא
הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי: ז וְהִנֵּה
אֲנִיחֶנּוּ מֵאֲלֵמִים אֲלֵמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה
וְהִנֵּה קָמָה אֲלֵמְתִי וְגַם־נִצְבָה וְהִנֵּה
תִּסְבְּינָה אֲלֵמְתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוּוּ.
ח וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָחִיו הַמֶּלֶךְ
תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מְשׁוֹל תִּמְשָׁל בָּנוּ
וַיֹּסֶפּוּ עוֹד שְׁנָא אֹתוֹ עַל־חֲלֻמֹתָיו
וְעַל־דְּבָרָיו: ט וַיַּחֲלֵם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר
וַיֹּסֶפֶר אֹתוֹ לְאָחִיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלַמְתִּי
חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשָּׁמַשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד
עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוּוּם לִי: י וַיֹּסֶפֶר

אֶל-אָבִיו וְאֶל-אָחִיו וַיְגַעֲרֵבּוּ אֹבְיו
וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוּם הַזֶּה אֲשֶׁר
חִלַּמְתָּ הִבּוֹא נְבוֹא אֲנִי וְאִמְךָ וְאָחִיךָ
לְהַשְׁתַּחֲוֹת לָךְ אֶרְצָה: יֵא וַיִּקְנְאוּ-בּו
אָחִיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת-הַדְּבָר: